ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
Виходить що два тижні, кождого 10-го і 25-го дня в місяці.
Передплата виносить на рік $1.00, на півріч 50ц.
10336 — 96-та вулиця, Едмонтон, Альберта.

The Farmers' Voice

Часопис Присвячений Фармерським та Робітничим Справам

THE FARMERS' VOICE
Ukrainian Semi-Monthly
Published on the 10th and 25th day of each month.
10336—96th Street
Edmonton, Alberta.
Phone 24771

РІК І. ЧИСЛО 2. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 25-го ГРУДНЯ, 1932. EDMONTON, ALBERTA, DECEMBER 25th, 1932. NO. 2. VOL. I.

З РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ

Всім Передплатникам, Читачам та Всему Українському Народові по Сему й Тамтому Боці Океану Бажає

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

Видавництво "Фармерського Голосу"

Поліція Розігнала 'Голодовий' Похід

В ПОХОДІ ВЗЯЛО ОКОЛО 2,000 ОСІБ

ПОЛІЦЕЙСЬКІ ПАЛКИ НА ГОЛОВАХ ДЕМОНСТРАНТІВ

Нарешті прийшов день 20-го грудня, день довго заповіданої демонстрації Голодового Походу на Едмонтон, який то похід зорганізували канадійські комуністи під претекстом ріжних домагань до провінціонального уряду Алберти, а рівночасно таким походом змішнити свою пропаґанду між фармерами.

Вже від кількох тижнів капіталістична преса розписувалася дуже широко про сей похід, звідомляючи, що в нім візьмуть участь робітники і фармері з найдальших закутин провінції, та що похід готов сягати кільканацять тисяч участників.

Коли уряд довідався про приготовання походу, та що похід виміряний в першій мірі проти уряду, він дав заяву до преси, що такої масової демонстрації не допустить і поліція дістала наказ походови перешкодити.

На заяву уряду комітет голодового походу видав від себе заяву, що похід відбудеться на перекір розпорядженням уряду і розвинув широко агітацію, щоб до походу приручилося як найбільше участників, головно з фармів. Коли зближався той день походу, вже на кілька днів перед тим почали з'їзджатися фармері до Едмонтону, головно з українських кольоній, якими тут почав опікуватися Походовий Комітет при ТУРФДомі. По місті розкинено масу летючок з заявою комітету, що в суперечь розпорядження уряду і поліції, похід таки відбудеться і едмонтонці з напруженням вичікували означеного дня. Похід мав вирушити до провінціонального парламенту в годині 2.30 по полудні з мійського ринку.

В означений час на ринок зібралося около 2,000 участників походу і близько 8,000 спектаторів довкола збірної площі. Богато цікавих позаповнювали всі вікна поблизьких будинків, як почтового та МекЛавд блоку, а богато людей приглядалися з дахів.

Кінна Поліція Загородила Дорогу

Коли похід в числі около два тисячі мущин і женщин наблизився до рогу улиць 100 і 101 Авеню, кінна поліція в числі 22 чоловік загородила їм дорогу. Спокійно, але вперто стояла кінна поліція, хоч зі сторони демонстрантів почали розлягатися крикливі голоси.

Крівава Бійка

Коли демонстранти пробували проломити лаву кінної поліції, мійська піхотна поліція дала приказ демонстрантам вертатися, але демонстранти не даючи за програму, пробували проломати обруч. Почалося палкобиття, в якім до крови побито кілька осіб так з участників демонстрації, як і очевидців, які стовпилися під той час на хідниках. Кінна поліція тепер також почала напирати товпу [illegible].

Побачивши свою безсильність, демонстранти подалися взад в повнім безладдю розбігаючися на всі сторони.

По яких двох годинах гри демонстрантів з поліцією, яка нагадувала очевидцям гру в кота і мишки, демонстранти зібралися на ринку вдруге, де відбули свій масовий мітінг, на якім бесідники заявили, що Голодовий Похід не скінчений і вони попробують своїх сил слідуючого дня.

Відспіванням Інтернаціоналу закінчився перший акт голодового походу.

(Продовження на стороні 5-ій)

Фармері з Морін Піддержують Страйк

Фармері околиці Морін, в полудневій Алберті на мітінгу скликанім організацією Ю. Ф. А., минувшого тижня, ухвалили заперестати сівбу слідуючої весни, якщо правительство Канади не поробить яких кроків забезпечити ціни фармерських продуктів так, щоби та продукція поплачувалася.

Кілька бесідників, що своїми промовами піддержували фармерський страйк, підчеркували, що на случай викликання такого страйку треба буде завести систему пікетовання, тобто відраджування від сіяння збіжжа тих фармерів, які не схотять на страйк погодитися. Деякі бесідники висказувалися, що таким фармерам, які не зсолідаризуються зі страйком вининщиться збіжжа.

Резолюцію за страйком приняли чисельно зібрані фармері з великим ентузіязмом. Ся резолюція і резолюції з инших місцевостей за викликанням фармерського страйку, будуть предложені на річній конвенції Ю. Ф. А., що відбудеться в Келгарах 17-го січня.

Партія Праці в Калгарах Номінувала Панну Торнер

На конвенції Робітничої Партії в Келґарах, яка відбулася у вівторок, 13. с. м. в ціли назначення кандидата до провінціонального парляменту в Едмонтоні на опорожнене місце бувшого посла п. МекҐілса, номінувала партія панну Торнер, яка є дуже активною в руху робітничім і заразом є співредакторкою фармерського журнала Ю. Ф. А.

Дотепер в надходячих доповнюючих виборах в Келгарах, які відбудуться в другій половині січня, 1933. р., виставила свого кандидата т. зв. "Піпелс Парті", яка є нічим иншим, як партією консервативною під новим плащиком, а також кандидує там один "незалежний робітник", якого по всякій правдоподібности підіпхали ліберали, які досі свого офіціяльного кандидата там не мають.

Келгарські робітники українського походження, повинні зрозуміти політичні маневри консервативної і ліберальної партії й не датися обдурити ані замаскованим консерватам, які позують в сих виборах як "народна партія", ані збанкротованим лібералам, які підступають до людей під іменем "незалежних робітників", а солідно своїми голосами повинні попертти кандидатуру панни Торнер.

КАНДИДАТКА З РАМЕНИ ПАРТІЇ ПРАЦІ

Панна Емілія Торнер, яка кандидує в доповнюючих виборах в Келгарах до провінціонального сойму.

Фармері з Околиці Андрю за Інфляцією і Зниженням Таксів

В пятницю, 9-го грудня, с. р. відбувся в Андрю, Алберта масовий мітінг фармерів тої околиці скликаний муніципальним урядом "Восток" в порозумінню з кількома сумежними муніципалами, як: "Леслей", "Ігел", "Смоки Лейк" та "Пайнс", в ціли обговорення тяжкого положення фармерів і ухвалення деяких резолюцій. На мітінг запрошено було посла п. Міськова, п. Горецького, посла до домініяльного парляменту п. Лучковича та Атторней-Дженерала Дост. Лимбурна, які прибули на мітінг за вийнятком посла Горецького, який через перешкоду не міг прибути.

Простора саля була переповнена народом так з околиці Андрю, як також делегатами від сусідних муніципалів.

Мітінгом проводив п. Василь Федун і він покликав на першого бесідника п. Міськова, який реферував справу ріжних резолюцій, які надпливають до нього з його виборчого оркуга, пояснюючи людям, що не всі домагання в ріжних резолюціях входять в обсяг ділання провінціонального правительства, а навіть домаганням, що входять в обсяг провінції, є неможливо сейчас задость учинити, бо ані премієр ані міністри не можуть всіх справ полагоджувати без згоди сесії. П-н Міськів запевнював слухачів, що на слідуючій сесії він буде старатися, щоби всі слушні домагання фармерів з його округа предложити перед соймом і зробить все, що буде в його силі, щоби правительство забезпечило мастки тих фармерів, що мають довги перед утратою.

Дост. Лимбурн в своїй промові говорив, що в теперішній економічній депресії кождому правительству приходиться дуже тяжко вести адміністрацію тому, що видатки перевисшають приходи з таксів. Він згадав, що клопоти, в яких находиться нинішний світ повстають до великої міри наслідком погоні людства за золотом. Дост. Лимбурн сказав, що він вповні розуміє, що нарід стає непокоїтися з причини упадку цін на фармерських продуктах та що фармері побоюються, що можуть потратити мастки, однак він взивав, щоби в такі часи люди руководилися більш холоднокровно, не тратили надії, що нема жадного виходу, наводячи, що правительства всіх трьох степових провінцій скликають у Вінніпегу конференцію 15-го грудня, на якій малиб виробити спільний плян, як зарадити в тім, щоби фармері не потратили

(Продовження на стороні 5-ій)

Англія Заплатила; Франція Вагується

Нарешті торги між Англією і Злученими Державами про заплачення рати в сумі 95,000,000 долярів покінчилася тим, що Англія "по джентельменськи, точно в означенім часі, 15. с.м. заплатила свою рату Злученим Державам з застереженням, що в недалекій будучности малаб відбутися ревізія воєнних довгів, на яку то ревізію Злучені Держави не дуже охочі погодитися.

За те Франція, яка мала заплатити того самого дня Злученим Державам около 20 міліонів долярів здержалася з плаченням своєї рати. Перед самим речинцем плачения довгу, у французькім парляменті велися дуже горячі дискусії над питанням, чи Франція має заплатити чи ні, наслідком чого кабінет Еррійого подався до димісії, коли пропозицію його кабінету, щоби довг заплатити, парлямент відкинув великою більшістю.

З инших держав заплатили свої довжки Вуйкови Семови Італія, Латвія та Чехословаччина разом в сумі 3,139,910 дол. Бельгія, Польща, Угорщина та Естонія, яких рата виносила включно з зобовязанням Франції суму 24,040,141 дол. ще не заплатили, але Злучені Держави не тратять надії і вірять, що так Франція, як і прочі маленькі союзники зможуть ще настільки здерти зі свого населення, щоби заплатити американським банкирам за товари, які давно вже пішли з димом нанісши Европі знищення, від якого вона ще до нині не може почутися.

Говорять про Злуку Степових Провінцій

На конференції премієрів трьох степових провінцій, яка відбувалася минулого тижня у Вінніпегу, що була скликана в цілі обговорення спільних плянів, як поступити з довгами і податками, обговорювано між иншим і справу створення для всіх трьох степових провінцій одної адміністрації, в чім предвиджується заощадження великих сум грошей.

Сей проект видвигнув перед кільканацяти місяцями премієр Манітоби Брекен і він заявив перед пресою, що справа в тім напрямі поступає добре і не сумнівається в можливість переведення такої амальгамації. Його пропозицію піддержує також президент Злучених Фармерів Канади (Саск Секція), А. Дж. Мекавлей.

ФАРМЕРІ З ТОФІЛД І БАРДО ЗА ПРИМУСОВОЮ РЕДУКРЕДУКЦІЄЮ ПОСІВНОЇ ПЛОЩІ

Спеціяльна новинка до Едмонтонського "Джорнала" подає, що на загальнім мітінгу Ю. Ф. А. локалів з Тофілд і Бардо, який відбувся в місточку Тофілд, Алберта, в пятницю, 16. грудня, ухвалено резолюцію, в якій ставиться домагання до федерального уряду, щоб назначив комітет в ціли уложення, коли можливо, практичного пляну на примусову редукцію посівної площі в Канаді і в других експортуючих пшеницю краях. Така редукція в Канаді малаб бути зобовязуючою з весною, 1933 року, коли в міжчасі ціна пшениці не піднесеться вище.

ВЕЛИКІ ПОЧЕСТИ ВЕЛИКОМУ ПАНУ БЕННЕТОВИ

Відколи канадійський премієр Дост. Беннет приїхав до Лондону, лондонська преса, а за нею і канадійська, цілі шпальти заповнюють про блага і славу, яких він зазнає в Англії. Великі приняття в королівській палаті, удекоровання його новими титулами, приняття мійським лорд майором, канадійською амбасадою, тоасти виголошувані в його честь його приятелем Болдвином, бенкети за бенкетами, славословія на його адресу без кінця й без міри. Самого данського короля з дружиною, що гостити в той час в Англії геть у кут загнав заінтересованням цілого краю до своєї особи. Лорди, адмірали, генерали, взагалі всі великі стовпи догниваючої капіталістичної системи, угощають та славословлять пана Беннета. Защо всі ті почести, за що всі ті, до небес вивищення тої особи, як не за його вірну службу в ролі сторожа великих інтересів!

МІСТО КЕЛГАРИ ПЕРЕД БАНКРОЦТВОМ

Клопоти з довгами висушують голови не тільки фармерам. Мають їх і міста. Мійська Рада в Келгарах чим блище до Нового Року, тим більше сушить собі голову, як її заплатити три міліони долярів довгу на дебенчурах, яким тепер виходить речинець. Клопіт виходить не тільки з того, що треба заплатити довг в сумі 2,609,677, але треба від них заплатити вимінне, в сумі триста тисяч долярів, тому що вартість канадійських грошей на нюйорськім грошевім ринку менша чим грошей американських.

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС

Український двотижневик, присвячений інтересам українських фармерів і робітників.
Видає Спілка "Фармерського Голосу" кожного 10-го і 25-го дня в місяці, під числом 10336—98-ма вулиця, в Едмонтоні, Алберта.
ІВАН СОЛЯНИЧ, Управитель, Т. ТОМАШЕВСЬКИЙ, Редактор.
Передплата виносить на рік $1.00, на півроку 50 центів, на чверть року 25ц.
ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ ВИСИЛАЄТЬСЯ НА БАЖАННЯ.
Редакція за оголошення не відповідає.

The Farmers' Voice

Semi-monthly paper, devoted to the interests of Ukrainian Farmers and Workers.
Published on the 10th and 25th day of each month by THE FARMERS' VOICE PUBLISHING CO.
10336—98th Street, Edmonton, Alberta.
JOHN SOLLANYCH, Manager. THOS. TOMASHAVSKY, Editor.
Subscription Rates: $1.00 yearly; 50c half-yearly; 25c quarterly.
ADVERTISING RATES ON APPLICATION
Telephone 24471

Address: THE FARMERS' VOICE
10336—98th Street — Edmonton, Alberta

Такою "Роботою" Далеко не Зайдемо

В теперішний час відбувається по фармерських кольоніях богато мітінгів, на яких фармері обговорюють своє теперішне положення, відбуваються конвенції фармерських організацій, ухвалюються резолюції з ріжними домаганнями то-що. Роблять се, ті оселі, в яких мешкають фармері инших народностей, робиться се й між нашими фармерами. Та ріжниці таких мітінгів такі великі, що не до порівнання. Зійдуться приміром фармері англійські часто навіть з ріжними політичними поглядами, дискутують над справами, критикують навіть правительство, але якось і по культурному і по людяному, не заглушують одні других, та не викрикують гейби то лиш їх верх мав бути. Мітінги такі кінчаться спокійно, западають на них добре передискусовані резолюції і люде розходяться домів, як люде.

Не так чомусь то у нас. Скличе яка організація мітінг, чи конвенцію, посходяться люде і також з ріжними "політичними" переконаннями, а ще з більш амбітними "я". Правда, не всюди тих амбітників богато, але два-три їх на салі вистачає, щоби заколотити спокій і не дати спромоги бесідникам без перериванння скінчити своїх промов. Вони і питань стільки мають, що засипають ними бесідників як градом, вони й й всіх відповідей невдоволені, вони на кожду відповідь мають свою відповідь і нераз горочуть ті свої "питання" і "відповіди" цілими годинами, не даючи спромоги другим людям питати чого. Коли хтось инший просить у предсідателя голосу на запити, то сі, "спеціялісти" від питань кричуть, що вони "ще не скінчили". Питання свої виражують таким тоном, немов той бесідник, котрому ставиться питання, нічого не знає, щоби присутним на салі людим здавалося, що такі люде найрозумніші, найсвідоміші в публичних проблемах і що лиш вони, одинокі вони, все розуміють, на всьо лік мають.

Та воно пів біди булоб, колиб такі "подвиги" мали місце між самими нашими людьми. Ми свої, то вже може увійшлоби, а ще й значуча той коробливий наліг таких одиниць, й не подивуємося. Та біда в тім, що такі люде не вміють себе контролювати навіть тоді, коли між нами є якийсь запрошений гість-бесідник з иншої народности, та ще може і старший вже віком і на відвічальнім становиску, а тут наш "питайлик" ставить до него питання, як до звичайного пастуха, [illegible] дуже погане свідоцтво не тільки про себе самого, а й про свій нарід, з якого вийшов.

Можна давати питання бесідникам, будь вони собі послами чи й міністрами, можна навіть критикувати їх діяльність, можна робити їм докори, але і по людяному і по культурному. Сварка і крики ослабляють в першій мірі пошану до людей, що тими криками орудують більше чим до тих, на кого вони криками і сваркою накидаються.

Зі сварливих і крикливих зібрань ніколи нікому користи не було і не буде. Сварка се не критика, а хто думає инакше, нехай поставить себе на те місце і в те положення, в якім знаходиться хтось, що на него нападається, як на яке помело, а тоді переконається, в який спосіб краще поводитися.

Час перестати вже бути великими дітваками!

Кумедна "Економія"

Недавно канадійська преса донесла, що католицькі організації у Вінніпегу з огляду на брак гроша, не годні дальше провадити своїх шкіл й тому примушені були звернутися до Ради Публичних Шкіл, щоби їх дітям можна учащати до шкіл публичних.

А отсе перед кількома днями наспіла вістка, що Міська Рада в Келгарах задумує зажадати, щоби Шкільна Рада, починаючи від нового року, замкнула дві школи, а то: школу торговельну і технічну, щоб тим способом защадити 86,000 долярів.

В новинці говориться, що місто Келгари стоїть перед найсеріознішою фінансовою кризою і коли невдасться поробити драстичні редукції, то податки міста будуть сильно високі.

Коли наступить замкнення згаданих шкіл, то торговельна школа зачинить двері перед 397 студентами, а технічна школа перед 256 студентами. Скільки учителів стратить роботу наслідком сеї капіталістичної економії, невідомо, але одно певне, що для них нових занять не знайдеться, та що вони вже одною ногою на бредлайні.

Університети також перед фінансовими клопотами

Саме коли читаємо новинку про клопоти міста Келгар з їх школами, в тих самих денниках находимо новинку про те, що у Вінніпегу відбувають конференцію відпоручники чотирьох університетів, а то: Алберти, Брітіш Колюмбії, Саскачевану та Манітоби. На конференції також радять над тим, якби найкраще можна зкоординувати працю згаданих університетів, аби можна продовжувати дальше науку, позаяк і вони находяться в критичним положенню.

Репрезентанти урядів західних провінцій, які саме відбували у Вінніпегу конференцію, на якій хотіли договоритись, як їм поступити з довгами й таксами, дали до зрозуміння відпоручникам університетів, що уряди не зможуть давати богато помочи університетам в виді грентів і тому радили, щоби сі найвищі наукові інституції заводили в себе драстичні редукції.

Значить, дальша "економія", більше студентів на вулицю, більше професорів на "реліф". Більше людей на реліфі, вищі такси, вищі такси вигонять податковців з хатів, вони йдуть також на реліф, і виходить, що чим більше рубають, тим стає коротше, як циганчукова вісь, що заким її докінчив, зійшла на шило, а остаточно на — пшик.

Скільки ще тих редукцій буде, на чім ще ті редукційні операції не відбудуться, годі сказати, але що їх ще буде богато, се певне, як певне, що за днем слідує ніч. Банки і Вол Стріт в Ню Йорку подиктують, як і де ще ту "економію" завести, щоб здерти з населення не тільки останню дранку, але й знищити його освітні інституції, видераючи дітворі можливість вчи-[illegible].

Ми певні, що на сю згоду банків прибє свою печатку і пан Беннет, мусітимуть прибити свої печатки і провінціональні правительства, так довго, як довго існуватиме капіталізм, а в нім царюватиме "всемогучий долар"!

"Вже Видно Користь з Оттавських Договорів"

"Вже тепер дається помітити ті користи, які вишикають з заключення оттавських договорів для рільництва, лісової і гірничої продукції Канади.

"З надморських провінцій і з Британської Колюмбії доносять про оживлення індустрій і бизнесу. В Англії запало рішення уряду, щоб при державних будовах уживати дерево з Брітійської Колюмбії і східних приморських провінцій Канади.

"Через Монтреал переходять до англії великі транспорти міди. В монтреальській пристани будуть сеї зими держати 200 робітників.

"З Торонто доносять, що в протягу останних тижнів дуже збільшився попит на канадійську солонину. З Вінніпегу вислали на днях до Англії величезну скількість дробу.

"З Венкувер доносять,що там дуже пристань оживлена через се, що з Англії через Панамський Канал надходить до Венкувер богато англійських машин".

Таку "радісну" новинку приніс нам не хто инший, а наш добре знакомий "Канадійський Фармер", з 14 грудня і то таки з сего року... Про великі блага з імперіяльної конференції в Оттаві, ми час від часу довідуємося з англійської преси, але вона буває нераз так неосторожна, що на одній і тій самій сторінці напише про великі користи з оттавських договорів, а зараз побіч, то про упадок цін на фармерські продукти, то про побільшення безробіття в Канаді, то знов про резолюції до премієра Беннета, в яких натякається, що коли домініяльне правительство не переведе грошевої системи, то ціла Канада от-от збанкротує, — і аби хотів чоловік хоч трохи насолодити душу тими "користями з отавських договорів", так годі, як тобі в одній шпальті одна грамка цукру, а решта гірчиці й полин...

Але новинкою в "Канадійськім Фармері" ми таки трохи засолодили душу і вже з тими солодкими надіями хотіли заснути, щоб ще й солодкими снами допомнити свої леліяння з тих "користей оттавських договорів", аж тут тобі бісова мать насла-за огидну думку запитатися самих себе: "Хто є той "Канадійський Фармер" і кому він служить?" Давши собі відповідь, що се вірний приятель і орган пана Беннета, який також дуже вірно заступає інтереси богачів, наші очі мимовolі ще раз спрямувались на товстий заголовок, а відтак на цілий зміст новинки. І читаючи ті радісні рядки ми з часта віддихали, щоби нам з радости груди не розперло, а віддихаючи над тими рядками застановлялися.

"..... дається помітити ті користи, які виникають... для рільництва, лісової і гірської продукції Канади..."

Егеж, дається помітити і то так, що від тих помічень аж мороз поза шкірою студить. Якраз того дня, коли ми ту новинку читали і нею "насолоджувалися" пшеничка лопнула чотири центи в двох днях. Гарні користи виникають, га?! Може й гарні, та не для фармерів, а для спекулянтів і млинів, в яких пан Беннет має свої шери, а з тої зерновиці, що витискається з фармерів, капнуло щось й для консервативного "К. Ф.", щоби дурив людей грушками на вербах!

"З надморських провінцій... оживлена індустрія і бизнес... В Англії запало рішення, щоб при державних будовах уживати дерево з Брітіш Колюмбії і східних надморських провінцій..."

Оживлення, бизнес, "видно користи з оттавських договорів", а тут тобі саме в тих днях, коли в "К.Ф." оживлялася брітіш колюмбійська індустрія і бизнес, у Вінніпегу, десь може й недалеко від "К. Ф." відпоручники університетів західних провінцій включно з брітіш-колюмбійським, "ломають" собі голови над тим, як їм від того "оживлення індустрій і бизнесу" ратуватися з огляду на критичне положення, в якім університети находяться. Егеж, користи з оттавських договорів...

"Через Монтреал переходять до англії (також Англії через малу букву) великі транспорти міди. В монтреальській пристани будуть сеї зими держати 200 робітників".

Ну відколи там з Монтреалю почали транспорти [illegible] по поперхні Атлянтійського Океану, сим собі голови морочити не станемо, але всеж таки ми, як добрі приятелі пана редактора "К. Ф." не радилиб йому з Монтреалю до Англії переходити, бо може замочити собі ноги, а тоді хто нас буде потішати новинкою, що в монтреальській пристани будуть держати аж 200 робітників! Уявіть лише собі читачі, чи не великі "користи з оттавських договорів"! На 800 тисяч безробітних Канади Монтреал буде держати 200 робітників. А скільки прилучиться до безробітних з тих, що ще нині роблять, се не важне...

"З Торонта доносять... збільшився попит на канадійську солонину. Егеж, попит збільшився, але ціна на свині впала аж на дно. І якщо вона буде далі гагатися коло двох центів, то з того "попиту" фармерам тільки користи, що з торішного снігу.

"З Вінніпегу вислали до Англії величезну скількість дробу..." Авжеж! вислали, і ми ані кріхітки не сумніваємося в імовірність сего факту. Самі ми тут від кількох тижнів були свідками, як сотні троків щоденно привозили тонами того дробу з фармів і десь вони мусіли їх відсилати, бо Едмонтон не годен їх всіх поїсти, але й видіти, що коли фармерови за той дріб заплатили, він тільки затиснув уста й лапався за живіт, гейби корчі його запали. І мав від чого кривитися. Ціну дістав таку, що не оплатилася та вода, якою він той дріб напоював. А що вже говорити про той хліб, яким годував дріб і ту працю, як чищення курників, різання та скублення того дробу і т. п.

Видно користи оттавських договорів. Єй Богу видно, тільки не для фармерів, ані навіть не для ховників дробу, що мусять від курей втікати до консервативних редакцій!

Фармері а Організація

В попереднім числі "Ф. Г." навязуючи до майбутнього фармерського страйку в Канаді, ми згадали, що до переведення страйку, треба фармерам мати свою организацію. Щоби нас хто мильно не зрозумів, ми хочемо на сім місці підчеркнути, що организації фармерам треба не тільки до перепровадження страйку, а треба її мати все. І чим її скорше започаткується, тим краще. Не маємо також на думці того, що такий страйк малиб викликати самі наші фармері, та ще може накидати свою волю фармерам иншої народности. Коли краще зорганізовані фармері чим наші не переведуть його в життя, то нашим фармерам навіть не булоб чого вириватися. Наші фармері можуть тільки зсолідаризуватися з прочими фармерами і взятися за діло спільно. Та без организації фармері себе не віднайдуть, не порозуміються, не зговоряться про спільну мету.

Навіть колиб на самий заклик існуючої страйкової централи, наші фармері кождий поодиноко прилучився до страйку і він удається на 100%, то не треба забувати, що хоч беручи на загал, що всі фармері находяться в критичнім положенню,то всеж таки є між ними і спроможніші і бідніші. Є такі, що вже нині заледви на фармі клигають, заледви коровину мають між дітьми. Є такі, що допошують останні черевики і грошей на другі нізвідки взяти. Досі вони потрохи заробляли в тих фармерів, що більше сіяли, чи то в часі весни, чи в час жнив та молочини. Колиж фармері заперестануть сіяти на більшу скалю, а будуть сіяти стільки, що для них самих на прожиток треба, годі кождий фармер обійдеться без помочи біднішого і той бідніший буде потребувати безпосередної помочи. Таку поміч може їм дати организація. Организація — великий чоловік. Организація може краще обдумувати способи спільної помочи, чим колиб таку поміч мали обдумувати і давати поодинцем.

Скільки стратили наші фармері на тім, що нехтували свої економічні організації, добачують аж тепер, коли стали лице в лице великої кризи. Коли всю свою працю віддають прямо задармо, бо за свої продукти не дістають навіть тільки гроша, щоб купити конечних річей потрібних в господарстві. А скільки краще стоялиб фармері, колиб вони подбали були про свої консумційні кооперативи, кредитові кооперативи, про свої громадські шпіхлірі, а в парі з тим поширялиб між собою науку своїх інтересів, своїх завдань та значіння тої сили, яку дає їм організація.

Скаже може дехто, що тепер запізно думати про такі організації, бо фармері не зможуть їх утримати через брак грошей то-що. На організацію ніколи не було "запізно", тимбільше не запізно тепер. Треба тільки мати віру в свої сили, а та віра скріпить духа і поведе до здійснення бажань. В міру своїх сил можна мати таку організацію, на яку нас стати. Сила організації не полягає конче в тім, щоби опиралася на високих вкладках, а сила і розвій її опирається на освідомленню собі членами тих великих завдань і мети до яких організація стремить. Головне, що треба зрозуміти, що організація не сміє бути для кума, для брата, чи для свата, "а для всіх членів," ставлячи собі за гасло: "Всі за одного, один за всіх!"

Не можна таку організацію перевести в одним дні й не треба думати, що якась одиниця сама се зробить. Потребу такої организації треба передискутувати, треба, щоб ті фармері, які добачують конечність такої організації, ширили думку про неї. Можна про сю справу писати до "Фармерського Голосу", якого сторінки завсігди будуть для такої справи отворені, можна скликати в тих околицях, де така ідея має кількох прихильників наради, та подавати висліди тих нарад до часопису. Коли в кількох місцевостях люде сею справою заінтересуються, можна буде скликати окружні зїзди, на яких справу заложення економічної организації зреферувалосьби і перевелосьби организаційні збори. Опісля таке саме в другій, третій і инших кольоніях. Колиб таких відділів повстало кілька, чи кільканадцять, можна опісля скликати провінціяльний зїзд, на якім вже можна намітити дальший план праці.

В недовзі подамо проекти і близші дані про переведення организації, скажім що її назва буде "Фармерська Самопоміч", а в міжчасі хто має які добрі думки в сій справі, "Ф. Г." їх радо помістить.

Дрібні Цифри, Які Промовляють За Зміною Нинішної Системи

Домініяльне Статистичне Бюро виказує, що від 1917 до 1929 року продукція збільшилася о 70 процент. Від 1917 до 1928 року заробітна платня тих робітників, що в тих індустріях працювали, побільшилась заледви о 16.4 процент. Ціла продукція виносила на особу $5,729.00 в році 1928, а платня одержана як винагорода за випродукованих річей на таку суму виносила на особу пересічно $1,024.00. Се дає нам найкращу відповідь неможливости продуцента звонсумувати продукти своєї праці.

З таких дрібненьких цифр можете уявити собі приблизний образець про ситуацію відносини, які з кождим днем погіршуються.

Погіршується ситуація ще й тому, що до великого числа безробітних, які колись працювали, з кождим роком долучається виростаюча генерація молодих хлопців і дівчат, які побільшують ряди безробітних. Ріжні сугестії, щоби започаткувати зворот до ріллі, показується непрактичним, бо і ся індустрія в теперішній системі потерпіла не меншу поразку чим прочі індустрії.

Тому треба собі освідомити, що тільки основна зміна теперішнього ладу може усунути марево безробіття, на яке капіталістична система, оперта на продукції для зиску, ліку не має.

ПОШИРЮЙТЕ "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС"!

З Перегляду Преси

ВЕЛИКІ ГРОШІ І МАЛО КОРИСТИ.

Ні про що не говорять тепер всі великі політики тільки про ті гроші, що винна "нам" Европа. Ноти, заяви, телеграми, всі газети пишуть. І наслухавшись кандидатських промов та начитавшись Гирстових газет навіть безгрішний і безробітний робітник американський починає уважати собі, що й йому прийде якась пайка з тих міліонів і біліонів, що "нам" винні. А направду — досить вже біди наплутала та міжнародна політика своїми міліонами і біліонами, і тільки ще більше може наплутати виріннюючи свої рахунки.

Справа така, що підчас війни американський уряд позичив союзним державам — передовсім Англії, Франції й Італії — сім біліонів долярів. Але направду ніхто в Европі тих біліонів не бачив. За ті гроші вони зараз купували в Америці амуніцію, збіжжа, хліб, мясо, солонину та инші харчі для війська, бавовну, всякі сукна, матерії, тютюн та инші припаси. Значить—ці гроші позичав їм американський уряд, а продукти праці тутешнього робітника. Тільки їх вартість була обрахована в грошах і віддати обіцяли її в золоті.

Рахувалось все, звісно, як підчас війни. Воєнні ціни і з позичених грошей платили і чим дороще платили, тим лекше було позичку дістали. Кождий фабрикант амуніції чи шикагоський мясник, що діставав з Лондону чи Парижа добрий "ордер", підіймав голос за те, щоб Америка позичила союзникам гроші на спільну перемогу... З тих позик і цін творились величезні воєнні зиски всяких індустріяльних і транспортових компаній і навіть американський робітник троха користав, що мав працю і що на неї була воєнна ціна — як на всякий инший крам.

Як тільки війна скінчилася, британське правительство зараз відкликало всі свої замовлення в Америці й повідомило тутешній уряд, що далі воєнних цін платити не буде. Та так званим харчовим адміністратором в Америці був славний економіст Герберт Гувер, котрий своїм інжинерським умом зараз зміркував, що так не можна, і подав меморіял Вилсонови, що так не можна... Адже всякі харчові компанії придбали величезні припаси, яких не матимуть де збути, всякі індустріяльні компанії поширились та влаштувались для воєнної продукції, всякі банки авансували їм на те міліони грошей, і як все віравться, то прийде дефляція, крах, криза... З огляду на те американське правительство ще позичило своїм союзникам три з половиною біліони і за ті гроші вони ще пару літ купували в Америці, збільшуючи тутешні воєнні зиски і затягаючи кризу.

В 1922-ім році почались переговори з ріжними державами, скільки й коли вони повинні платити, на який процент, то-що. Взагалі погодились, що сплачувати мають шістдесять-два роки і на протязі того часу повинні заплатити — частинами в ріжні часи — двадцять-два біліони. З того припадає на Англію 11 біліонів і 105 міліонів долярів того довгу, на Францію 6 біл. і 848 міліонів, на Італію 2 біліони і 408 міліонів, а на всі инші держави 1 біл. і 827 міліонів — все в золоті.

Частину тих довгів чи відсотків фактично вже заплатили, яких два з половиною біліона, — але це тільки десята часть, а решта — не хочуть чи не можуть і з того теперішній гвалт і суперечка, чи не хочуть чи справді не можуть.

Направду моглиби всі віддати те, що взяли в Америці — продукти робітничої праці. Моглиб привезти свій як не амуніцію, збіжжа, мясо і бавовну то якийсь инший товар. Ледви б сперечались би. Рушились би в Англії та Франції фабрики, заліниці і кораблі, як в Америці підчас війни... Але американський уряд того не хоче, — щоб тоді свої фабрики робили? Вже й так на них депресія. Хоче золота.

А в золотом друга справа. Деякі европейські держави мають його зовсім мало. Деякі моглиб заплатити ще сю рату, другу, пяту, але що далі? Ніяка европейська держава золотом не (Продовження на стороні 3-ій)

Найкращим Різдвяним Дарунком Для "Фармерського Голосу" Буде Ваша Передплата

З Перегляду Преси

(Докінчення зі сторони 2-ої)

продукує. Може його дістати тільки таким способом, що продасть свій товар за кордоном і продає його більше ніж купує. Та при тій "надпродукції", що є всюди, всі хочуть продавати і всі не допускають чужого товару, Америка перша. І европейські держави мають логічний аргумент: коли дядько Семен є дав їм золота на всякі індустріяльні і хліборобські продукти, то нехай тепер скасує свою тарифу і дозволить їм продавати на американськім ринку. Та того він не хоче.

І все одно, що конгрес рішить, — то може дістати ще грудневу рату, може ще яку, а потім прийдеться піти на компроміс і таки "дарувати". Французький уряд чотирнацять літ старався стягнути з Німеччини ті репарації, що обіцяв собі в 1918-ім році, і конець кінців дістав тільки ті гроші, що Німеччина позичила в Америці, а решта — пропала. І міжнародна репараційна комісія рішила, і Рурщину заняв Пуанкаре, і плян Доуса, і плян Йонга, а біліонів не побачили... Могли дістати і забрати собі всякі фабричні продукти з Німеччини і обезцінити свої. І не хотіли, так як Америка не хоче европейського продукту.

Справжній маєток кождої нації — се продукти робітничої праці.

Питання, чи багато стратить Америка, коли не заплатять? Звісно, американський уряд позичив ті гроші на "бонди" і мусить їх сплачувати, проценти і капітал. При теперішнім дефіциті в федеральній касі се щось значить, але й не дуже багато, 8 відсотків всіх державних витрат. В роках "добробуту" держава мала більше прибутку з заграничної торговлі між з тих довгів.

Що ті довги мають якийсь звязок з депресією — се? то як "нам" заплатять, то лекше стане, — се тільки політичний "блоф". Політикою тільки засліплюють ті очі, що моглиб бачити, як при теперішній системі продукції машина все більше заміняє робочу силу людей.

"Народна Воля".

ФАРМЕРСЬКА ПАРТІЯ

Побіч ліберальної і консервативної, виринає на політичний овид в Канаді третя політична партія, фармерська, чи фармерсько-робітнича.

Акція делегатів Злучених Онтерійських Фармерів (Ю.Ф.О.), які минувшого тижня на своїй річній конвенції в Торонто ухвалили прилучитися до Канадійської Кооперативної Федерації, до якої належать вже Злучені Фармері Алберти, Саскачевану й Манітоби, як також Незалежна Робітнича Партія з послом Вудсвортом на чолі, виводить на канадійську політичну арену третю велику політичну партію, обіймаючи цілу Домінію, яка вже тепер, до нових виборів, силою свого членства і політичного заступництва представляє політичний чинник, з яким хоч не хоч кождий політичний обсерватор мусить числитися.

Ся акція конвенції Ю. Ф. О. дуже знаменна. Дотепер легко було східним політичним жулікам пятнувати фармерський рух на Заході як якийсь локальний, відірваний рух, не обіймаючий цілої Домінії, легко було тимже жулікам аргументувати, що такий нібито "локальний" фармерський рух, повинен з патриотичних зглядів бути підчинений котрійсь одній з великих партій ліберальній чи консервативній, що обіймають і заступають цілу Домінію. Сей аргумент тепер відпадає. Фармерська партія заступає тепер Схід і Захід і є домініяльною партією в повнім того слова значінню.

Зі звіту конвенції видно, що онтерійські фармерські делегати довго вагалися, нім рішили ся на таку радикальну акцію. Остаточним толчком, що спричинив заявлення сеї конвенції за новою політичною фармерською партією, була промова бувшого онтерійського премієра Е. Друрі, який між иншим сказав:

"Канаді грозить економічна анархія, соціяльний хаос і руїна. Ви мусите почимати акцію сейчас, тепер, не чекаючи другого дня. Криза є ту, ви мусите вміти її стрінути і боротися о новий порядок.

"Ви не можете господарити сеї країною, коли пшениця платиться 40 або 35 центів за бушель. Ви мусите станути на таких основах, де вам буде можливо дістати таку ціну, що запровадить економічну рівновагу в Канаді".

"Чи ви прилучитеся до Канадійської Кооперативної Федерації, чи ні, чи ви зробите се, чи що инше, то не забудьте, **що ви ніколи не поставите фармерства на ноги коли не скинете тарифи, яка рік-річно краде у вас третю часть вашого доходу."**

"Канадійські Новини"

Робітничий Рух, а Большевизм

Канадійський робітничий рух мав свої початки в юнійних організаціях, які повстали в Злучених Державах, що перекинули свою організацію у виді філій і на Канаду. Повстав він з розвоєм індустрії в Америці, щоби захищати інтереси робітників перед визисками підприємців. Организувалися робітники, щоби спільними силами домагатися платні, яка забезпечувалаби їм краще життя, ліпші условини праці, менше годин праці на день, а як засоби в осягненню домагань ставили страйки та бойкоти.

Історія Злучених Держав занотувала на протязі існування тих юній кілька дуже тяжких боїв межи робітниками а босами. Такі перівні бої, в яких боси мали за собою військо й закони, навчили робітників, що їм треба доложити всіх старань, щоби поорганізувати робітників по всіх індустріях в цілій Америці, а що американський капітал є заангажований і в Канаді, американська юнія перекинула свою діяльність і на Канаду, щоби на случай їх боротьби зі своїми підприємцями, які мають свої фабрики в Канаді, канадійські робітники виходили тут на страйк і помагали своїм товаришам виборювати те, чого домагалися. Так воно було в теорії, а на практиці канадійські юнії, як помагали в якийсь спосіб американським товаришам, то більше фондами, які на підставі статутів на них наложували американські централі.

Сама Канада кромі кількох дбіших страйків по копальнях руди і вугля та великого залізничого страйку в 1901 р., великих і довго-тревавчих страйків не зазнала, раз тому, що середуща Канада більше рільнича, як фабрична, а друге, що в самій східній Канаді де концентруються фабрики, розвій індустрії ніяк не дорівнував скорому розвоєви американському і тому тут підприємці були менш агресивні, а також і робітники у Східній Канаді були більш переходовими, яким з гадки не сходив Захід, куди вони по заощадженню якоїсь готівки мріли перенестися та використовувати нагоду стати власними господарями, чи то на землі, чи в бизнесі. Се були причини, що в Канаді юнійний рух не мав такого підхожого грунту, як в Злучених Державах. Кождий майже робітник до недавна ще уважав себе робітником тимчасовим, заким не доробиться троха гроша, щоби стати своїм паном, де йому не треба буде юнії.

Наука з нерівної борби

Та хоч юнійний рух в Канаді не відзначився ні одним таким великим страйком, як се мало місце в Злучених Державах, де в кождім більшім страйку падали робітники трупами, то годі його не доцінювати, що він був зовсім відсталим від робітничих проблемів. Коли в Злучених Державах на десять страйків вдавалося робітникам виграти один, коли там робітники падали в нерівній борбі від жовнірських куль, або поліцейських палок та скебівських револьверів, коли навіть робітникам і вдалося виборoти більше кілька центів, то зорганізовані в трости підприємці відбивали той здобуток від робітників подвоюючи ціну на товари, то канадійські робітники висновували з того консеквенції. Вони бачили, що кращі життєві услівя для робітників можна лекше здобувати в законодатних палатах, хоч може се і так скоро не можна зробити, за те робітник не ризикує життям, і те що здобуває там де уложуються закони, свої здобутки законами укріплює. Знайшлися люди, що проповідували в юніях і в масах політичну свідомість, накликали робітників организуватися в свої політичні партії, вибирати своїх послів до провінціональних парламентів і домініяльного, не лишаючи і боротьби такими засобами, як страйк.

Розуміється, се праця не йшла так легко, як котиться колесо по твердій дорозі. Заставити робітника думати, се найтяжше завдання, а ще коли организація не має до своєї розпорядимости сильної преси. Треба було помало розбудовувати пресу, щоби було в чім писати про актуальні робітничі справи, треба було напружуватися з фондами на висилання лекторів, треба було й виставляти кандидатів і фінансувати виборчі кампанії. На все те не мож було спромогтися в одним дни, не мож було закріпити сего руху в масах в одним році. Се вимагає років безупинної праці, вимагає енергії в передових людий, вимагає й самопосвяти.

Правда, в Канаді робітники до недавне не мали одної політичної партії на цілу Канаду, з одною платформою, з одним проводом політичним, а були ті партії більш провінціональними і навіть під відмінними від себе назвами. В Алберті є "Кенедіян Лейбор Парті" з головним осідком в Едмонтоні, яка поширила свою діяльність на провінцію Алберти, має чотирох послів в провінціональнім парляменті і має свій орган "Алберта Лейбор Нюс". В Брітіш Колюмбії є "Індепендент Лейбор Парті".

В Манітобі є Індепендент Лейбор Парти, яка в недавних виборах вибрала до провінціонального парляменту пятьох послів, і має двох послів в домініяльнім парляменті, Вудсворта і Гінса. Її органом є "Віклі Нюс". Відновилась там перед роком також Соціялістична Партія Канади, яка має за свій підрядний орган "О. Б. Ю. Булетин" та ширить соціялістичну пропаганду. В Онтерії і Квебеку є також Індепендент Лейбор Парти, і минувшого року в Гемилтоні в доповняючих виборах до Оттави вибрала свого посла, Г. Мічела.

В Саскачевані Індепендент Лейбор Парти і Юнайтед Фармерс оф Канада працюють в тіснім порозумінню та розвинули широку активність в провінції, щоби в надходячих виборах вибрати своє правительство.

Преса робітнича, її посли та лектори на ріжних мітінгах і по радіо недвозначно висказують свій погляд на нинішну економічну депресію, як явище, якого нинішна капіталістична система усунути не може, бо ся депресія наступила наслідком анархістичної продукції богатства, яке в нинішній капіталістичній системі продукується для зиску а не для вжитку суспільности, і що людство мусить змінити свій спосіб думання і змінити теперішну систему, яка вже на віджиттю, на систему, в якій продукувалосьби богатство не для зиску а для вжитку. На систему, в якій богатствами випродукованими суспільством покористувалосьби ціле суспільство, а не упривілейована кляса, згладно горстка фінансових магнатів, яка зібрала все майно світа в магазини, а суспільність примирає з голоду.

"Та се й якраз большевизм" скаже не один читач, "бо се само пропагують і большевики, і якраз в Росії вони скинули капіталістичну систему і завели робітничо - селянську владу". От тут ми й стаємо перед невичерпаним морем суперечностей і ріжниць між московським большевизмом, а робітничим стремлінням взагалі, а канадійським робітничим рухом спеціяльно.

Змінили владу царську на большевицьку, се правда. Та капіталістичного ладу вони не змінили, бо там ще капіталістичного ладу й не було, а був тільки його зародок. І не змінили на лад соціялістичний, бо соціялізм можна заводити там, де капіталістичний лад досягнув свого вершка розвитку. Хто читає українську большевицьку пресу, той видить, що в ній вічно пишеться про "досягнення" в Радсоюзі, та "відсотки" досягнень.

"На тільки то а тільки відсотків усунено анальфабетизм"— пишуть вони і зараз не забувають похвалитися "великими досягненнями" в СССР. "Тільки то а тільки відсотків більше випродуковано сего року тракторів", і знова "великі досягнення". (Трактори роблять, а селяни в хаті голки не мас).

Через пятнацять літ "досягають "вони соціялістичної системи, але тільки досягають і то на відсотки. А коли вони тільки ще "досягають", то ясне як сонце, що там ще соціялістичного ладу нема.

Не досягли вони там соціялістичного ладу, бо не було там розвиненої індустрії, а та влада царська, яку там повалено (і то не большевиками) не лишила їм в спадщині нічого, щоб вони могли одідичити всьо на сто процент. Тому то вони щойно ще "досягають".

Росія була краєною, де капіталізм заледви починав тільки пускати свої коріння, індустрія була тільки в зародку. Як вони що по царській владі одідичили, то тільки шибениці, які перемалювали на червоно і ними не згірше послуговуються, як бувша царська влада. Вішали на них і вішають всіх своїх противників зовсім не згірше, як вішав цар. І кого вішають на одідичених по цареві шибеницях? Як раз таких же самих соціялістів, як і цар вішав! Вішали і вішають за те тільки, що ті соціялісти перестерігали большевиків перед дикими експериментами заведення азіятського комунізму в країні, яка до того комунізму не дозріла. Таких соціялістів вони "досягали" і посилали на другий світ. Не помагали уваги ні своїх соціялістів ні заграничних, що соціялізм не признає насилля й насильного накидування того своєрідного большевицького "соціялізму". Большевики на їх уваги мали свою раду. Тих соціялістів, що було їм легко "досягнути" своїми руками, вішали чи порозстрілювали, а тих, що руки в них були за короткі "досягнути", як соціялістів німецьких, англійських, французьких, американських і пр., по просту називали фашистами, жовтими, буржуазними льокаями і пр. і пр. Щоби знайти собі поперти, що тільки на їх модельку може пролетаріят цілого світа визволятися, як заводити соціялізм і "запалити пожежу світової революції", вони повисилали за границі множество агентів, вивінували їх рублями і припоручили їм робити "революцію". Одні виїхали в ролях заграничних послів, инші в ролях комерційних агентів, а були й такі, що приїзджали в ролі звичайних гандлярів кіньми, аля Кулик в Канаді. За рублі вигиснені з московського й українського селянина й робітника, почали ті агенти вишукувати в ріжних краях під-агентів і їх не трудно було найти. І діло пішло в рух. Свою "діяльність" почали з того, що впихалися до робітничих організацій "вертіти з середини". Повпихалися вони до фармерських організацій, до робітничих, та до Соціялістичної Партії Канади і... вертіли. Та канадійські робітничі организації скоро пізналися на їх "триках" і показали їм двері.

Така сміла й отверта розправа канадійських фармерів і робітників з большевиками вивела їх з рівноваги і вони, розуміється, на приказ Москви, почали "ударну кампанію". І думаєте проти капіталістів почали вони "ударяти"? Та де там?! Проти канадійського робітничого руху і проти фармерського. "Ударяють" вони вже кілька років і вічно пишуть про потребу "розгорнути "ударну". Ударяють вони в той спосіб, що вдираються час до часу на робітничі мітінги, щоб їх розбити, "ударяють" в своїй пресі, не лишаючи сухої нитки на робітничих чи фармерських организаціях, ставлять всюди кандидатів проти робітничих чи фармерських кандидатів. Ми ще ніколи не чули, щоби сі "ударники" десь вдиралися на капіталістичні мітінги, або щоби ставили кандидатів своїх там, де виступають лише кандидати з капіталістичних партій. На словах вони дуже облесно пищуть і говорять, що боряться за фармерські і робітничі інтереси, а на ділах вся їх робота звернена тільки проти робітничого і фармерського руху. Хто не памятає минулих домініяльних виборів в 1930 р., коли то комуністи, всюди, де тільки був робітничий кандидат, ставили свого комуністичного, щоби розбивати голоси і тим помогти вийти дійсно буржуазному кандидатови? Хто не памятає в Алберті доповняючих виборів в окрузі Атабаска, де вони підставили свого кандидата й помогли вийти консерватови?

Їх політичні маневри в поборюванню фармерських і робітничих кандидатів тим дивніші, що вони на ділі в парляментарну акцію не вірять, вірять тільки в диктатуру меншости над більшістю, [illegible] щоби розбивати фармерський і робітничий рух, вони не спиняються й не перебирають средствами.

Канадійські робітники й фармері, і взагалі та часть канадійської суспільности, що стремить до зміни теперішної системи, дуже добре розуміють, що до зміни треба приготовити маси, треба ті маси освідомити. Без підготовки, зміна неможлива. Вони свідомі, що зміну капіталістичної системи на соціялістичну, не робиться на замовлення, як черевики у шевця, до 24-ох годин, розбоєм і насильством і в тім власне й ріжниця між сим рухом, а большевицьким.

Всім Своїм Покупцям, Знакомим і Всему Українському Народові Желає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Українська Книгарня

Д. С. Фербей, Властитель

10248—101st Street -:- Edmonton, Alberta

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ
дуже інтересна книжка
— під наголовком —

ДУРНІ ДІТИ

ПОВІСТЬ ІЗ ПОВОЄННОЇ ДОБИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Ціна цієї книжки з почтовою пересилкою 35ц.

ДЛЯ КНИГАРЕНЬ ВЕЛИКИЙ ОПУСТ.

Замовлення шліть на адресу:—

Alberta Printing Co.
10336—98th STREET, EDMONTON, ALBERTA

Причини Економічної Депресії і До Чого Вона Веде

(Продовження).

Пара й Електрика на Наших Услугах

Для здобуття тих трох чинників потрібних до життя, ми маємо на своїх услугах пару й електрику, що порушують гігантні машини в фабриках, що випродуковують ті середники. Маємо кораблі, потяги, авта, літаки для скорого перевозу тих середників, чого саме не мали наші предки. Тому то їх боротьба о існування була тяжшою. А середники до життя вони мусіли мати, мусіли їх здобувати. Поживи сама до чоловіка не прийде без його заходів. Мусимо знайти, здобути або випродукувати її, коли хочемо їсти. Те саме з одіннєм і мешканням, та много иншими потрібними речами. Все мусить бути випродуковане. Отже боротьба за існування є боротьбою за продукцію конечних життєвих середників. Найважнійшою задачею для людства було колись питання розвязки про продукцію.

В сучасности ми очевидно знаємо, що питання над яким наші предки ломали собі голови, — питання розвязки про продукцію — вже розвязане. Та коли наші предки відчували брак середників до життя, що нераз спричиняло тяжкі кризи через брак засобів до продуковання тих середників, які були для життя найконечнійшими, то нинішна суспільність не має причини нарікати на брак засобів до продуковання потрібних середників до життя. Розвязка продукції життєвих середників стала розвязаною з винайденням парової й електричної сили, з введженем і розвоєм фабрик. Та мимо того, що се найважніща проблема над якою наші предки ломали собі голови, зістала розвязаною і здавалось би, що для кризи не повинно бути місця, нині ми маємо міліони людей голодних, неодітих, міліони, що не мають даху над своєю головою! Який великий контраст, які противні собі причини колишніх криз, а криз сучасних! Предки гинули бо не мали засобів до продукції потрібних середників для прожитку, а в сучасности, коли проблема продукції зістала розвязаною, коли при помочи пари і електрики світ може випродуковувати все що до життя потрібне, коли магазини зі збіжжем переповнені, магазини з одінєм тріщать від переповнення, а модерний механізм удосконалив комунікацію до тої міри, що в кількох днях можна перевезти потрібні до життя річи з одного кінця світа в другий кінець, мимо сего людство переживає одну з найтяжших криз сучасного віку пари й електрики.

Деж головна причина сучасної кризи, та в чім її корінь? Ось заплутані питання, на які люде шукають нині відповіди і на які то питання ріжні люде дають ріжні відповіди, та шукають з неї виходу.

Ми вже сказали вище в сій статті, що всякі економісти, професори, лектори, редактори й пр. подають ріжні пояснення сучасної кризи, часто суперечні одні другим, і подають ріжні ради як кризу усунути. Та вони подібні до лікарів, які в хорім чоловікові не можуть дошукатися діягнози його слабости і спорять над нею, або на одну слабість кождий лікар дає иншу медицину.

Головна причина сучасної кризи лежить в тім, що сучасне людство не сповнило ще свого найголовнійшого обовязку, свого завдання — ту продукцію, яку нині при помочи пари і електрики випродуковується — не зуміла розпроділяти. Не зуміла ще суспільність завести такий суспільно-господарський лад, в якім всі засоби продукції належалиб до всього людства і всі середники життєві випродуковані тими засобами продукції булиб власністю всього людства.

Теперішний суспільно-господарський устрій, є опертий на продукції для зиску, а не для вжитку. І в сім устрою, який називаємо устроєм капіталістичним, засоби продукції належуть до кляси, яку називаємо клясою капіталістичною. Сими власниками засобів продукції можуть бути чи то приватні одиниці, чи богато тих одиниць зібраних в одну спілку (компанію), і як такі є власниками того добра, яке тими засобами продукції зістало випродуковане. Розуміється, що самі засоби продукції, тобто машини без людської енергії того добра не годні випродуковати. Тому капіталісти наймають робітників, але робітник продаючи свою енергію на години чи на дні або й місяці, в нинішнім устрою до тих випродукованих ним товарів права не має і мусить їх від власника товарів купувати. Його право до випродукованого ним добра скінчилося тоді, коли він взяв за свою працю заплату. Тому в нинішнім господарсько-суспільнім ладі маємо дві кляси людей: клясу посідаючу—клясу капіталістичну, і клясу не посідаючу—клясу робітничу. Коли говоримо про клясу посідаючу—капіталістичну й не посідаючу—робітничу, то треба тут розуміти, що маємо на думці ту клясу посідаючу, яка є власником засобів продукції і їх контролює, а не клясу тих людей, що має на власність хату, чи фарму або й кільканацять фармів, чи там варстат праці, як от кравець, коваль, швець, склепар, чи навіть на малу скалю фабрикант. Всі вони хоч і може зазіхають бути капіталістами і в нинішній системі навіть мають повне право ними бути, то не треба забувати, що чоловік з кільканацяти тисячами долярів, чи навіть з кількасотнями тисяч ще не є капіталістом, хоч може на него претендувати. В часах, коли ще не була розвинена модерна машинерія, в часах індивідуальної продукції се було можливе, але нині, коли засоби продукції опинилися в руках кількох одиниць на цілому світі, коли сильніщий капіталіст пожирає слабшого, коли якийсь масток, що вчера ще належав до десятьох, нині вже той масток належить лише до пятьох або одного чоловіка, таке зазіхання бути капіталістом, скінчиться тільки зазіханням, а як кому й пощастилоб, то заледво одному на тисячу, і то ні. Тому говорячи про клясу капіталістичну й клясу робітничу, розуміємо тут клясу, що посідає засоби продукції, а тим самим і всі середники до життя і їх контролює, тобто клясу хоч числом невелику, але в руках якої спочиває все добро світа, і з другої сторони клясу робітничу, себто клясу трудову, без ріжниці чи хто робить шуфлею, машиною, чи умом, як професіоналісти, чи того що має свій склеп, чи фармер що має навіть секцію або й більше землі. Всі сі верстви в нинішній системі є членами кляси робітничої без вгляду на те, чи вони до неї хочуть зачислятися чи ні. Тому кляса робітнича творить нинішну суспільність.

(Далі буде)

Фармерсько-Робітнича Партія в Саскачевані Розвиває Свою Діяльність

Говорячи перед чисельною авдиторією в Бігар, Саск., С. М. Файнс, з Реджайни, сказав, що нова Фармерсько-Робітнича партія, яка тепер в Канаді здобуває собі серед широких мас прихильність, се партія, що поставила собі за ціль привернути соціяльну справедливість. Першим актом сеї партії, коли вона прийде до влади, буде забезпечення фармерам їх господарства, а робітникам забезпечиться їх дім перед утратою за довги.

Всі дотеперішні виказали, сказав п. Файнс, розвязали проблему продукції, яка досягла найвищого вершка в 1920-му році. Машинерія так удосконалена, що при її помочі все що для людства потрібно можна випродуковувати з половиною робітників, а друга половина мусить находитися в рядах безробітних. Се повинно заставити нас поглублювати студіювання сего важного питання. Латаним теперішної економічної системи, проблеми не розвяжеться. Нова система є конечною і беззвітних взивав своїх слухачів, щоби вони не боялися слова "соціялізм".

Положення фармерів, сказав п. Файнс, є розпучливе. Наводячи провірення, які поробив професор Саскачеванського Університету, В. Аллан, в 1930-му році довги пересічного фармера в Саскачевані виносили $19.50 на акер землі. В 1932-му році довг зріс до $25.90 на акер. Нині треба 4,000 бушлів пшениці, щоби сплатити тисячку долярів довгу, а після теперішних цін на фармерські продукти, се нім не можливе.

П-н Файнс опрокинув закиди тих критиків, що доказують, що праця фармерів з робітниками неможлива, доказуючи, що ліберали і консервати все йдуть спільно против інтересів фармерів і робітників. Він сказав, що старі партії не мають розвязки на нинішне тяжке положення.

Вісти з Едмонтону

ПРЕМІЄР БРАВНЛІ БУДЕ ПРОМОВЛЯТИ НА ЗІЗДІ ІНСТИТУТУ ІМ. М. ГРУШЕВСЬКОГО

В днях 30., 31. грудня та 1-го січня, відбудеться в Едмонтоні 16-ий Зізд і Рівні Збори членів і прихильників Інституту ім. М. Грушевського, Союзу Українців Самостійників, Союзу Народних Домів і Союзу Українок Канади, на якім кромі богато рефератів виголошених українцями так з Едмонтону як і з провінції, буде також промовляти в англійській мові Дост. Правній, премієр Алберти і п-ні Морфи.

В програму зізду входить богата мистецька програма, а то першого дня зізду вечером великий концерт з добірною програмою, другого дня зізду буде виставлене на сцені Інституту гарне історичне преставлення п. н. Павло Полуботок, третього дня зізду вечером студенти, питомці Інституту виставлять живу картину і другі добірні точки.

В представлению беруть участь найздібніші аматорські сили, а концерт під управою п. Ю. Гассана також заповідається дуже добре.

УКРАЇНСЬКА ПРОГРАМА НА РАДІО

В пятницю, дня 6-го січня, від години 4.10 до 4.40 по полудни з радіо стації едмонтонського "Джорнала" (C.J.C.A.) буде передаватися українська програма з рамени Товариства Розбудови Кращих Осель.

ПОЛІЦІЯ ПОШУКУЄ ЗА ПРОВІДНИКОМ ГОЛОДОВОГО ПОХОДУ

Як дають ся люде лапати на голосні та принадні слова деяких большевицьких агітаторів, що других пхають під поліцейські палки, а самі втікають від них, маємо ще свіжіський доказ з "голодної паради". Секретар комітету того походу, Ирвин, кілька хвиль перед тим, як похід мав вирушити, кричав з платформи, щоби всі трималися, щоби не зважали на поліцію і палки, щоб памятали, що тільки силою, силою... і коли похід рушав, він замість скочити на самий перед, гулькнув з платформи і як мерзенна миш втік по нинішний день. Поліція має варант його арештувати й розіслала за ним гончі листи.

Не одним людям голодна парада втворить очі на дійсність, що ті лідери подібні до вивчених биків, що ведуть худобу під ножі, а самі скачуть в бік. Але тим, кому провокатори очі засліпили "соціяльною р-р-р-еволюцією", вже очі ледво розплющаться і вони ясного сонечка — вже не годні бачити.

ПЕТИЦІЯ З ДОМАГАННЯМ, ЩОБИ УРЯД БРАВНЛІЯ ЗРЕЗИГНУВАВ

Едмонтонська щоденна преса з четверга, 22-го грудня, доносить, що зараз другого дня по розрухах демонстрантів з поліцією, пущено в рух до підпису тисячу примірників петицій, в яких ставиться домагання, щоби правительство Алберти резигнувало і розписало загальні вибори.

Петиції заадресовані до премієра Бравнлія і членів провінціяльного уряду звучать:

"Ми, підписані податковці і виборці Алберти, прийшовши до заключення, що ви знехтували поробити якінебудь провізії про ти теперішних обставин, номимо сего, що вам звертались увагу вже попередних років про те що може статися, а що ви і ваш уряд ділає на користь грошевих інтересів, а не на користь народа, і що невинні люде були покалічені тими, яким ви дали авторітет, сим просимо вас і ваш уряд сейчас зрезигнувати і дозволити народови Алберти вибрати уряд, який бувби компетентний зрозуміти його потреби".

Хто пустив ті петиції в рух, часописи не згадують. Правдоподібно се робота комуністів і ми не сумніваємося, що такий рід "революції" стріне богато рекрутів як між консерватами так і лібералами і вони на "гарйоп" будуть їх підписувати. Вовин за новими виборами визирають вже від півтора року. Ліберали шукають нагоди, консервати не від того, ну а коли їм вдасться приєднати і комуністів, то... більше їх буде, краще віде "революція". Врешті, в сім й нічого дивного. Домініяльний провідник лібералів п. Кінг, вже почав баталію проти соціялістів на сході, комуністи й тільки всего мають до роботи, щоби поборювати соціялістично-радикальний рух, ну, а звісно ж, в союзі, їм таки легше така "революція" піде...

Албертійські Новинки

ЛЮБОВНА ТРАГЕДІЯ В ІННІСФРІ

В четвер, 22-го грудня в околиці Іннісфрі, Алта., згинула від револьверової кулі 19-літна Каська Дулиба, яку застрілив Петро Шулупка, в пристрасти любовній заздрости. Він хотів з нею оженитися, та дівчина дала йому до зрозуміння, що вона його не любить. Шулупка застрілив її в стайні, почім вистрілив і до себе, щоб згинути разом з нею.

Коли молодша сестра Каськи, 8-літна Ольга увійшла до стайні, застала свою сестру вбитою, а Петро хоч ще жив, то був не притомний, і помер в кілька годин пізнище.

СУДДЯ ЗБЕШТАВ МОРГЕЧНИКІВ

Коли минулого тижня перед вищим судом в Келгарах прийшлося шефови юстиції Саймонсови розбирати скарги, в яких компанії домагаються забрання за довги фармів, суддя назвав такі скарги дурнотою.

Він взивав, щоби кредитори погодилися з довжниками, "яких вартість майна впала по з їх вини".

600 безробітних висилають на кемпи

Келгари, Едмонтон і Летбридж вислали около 600 безробітних на реліф кемпи, якими обдарував Канаду п. Беннет. В них, як довідуємося, роблять люде по сім долярів місячно, мешкають в зимних цельтах, люде лихо зодягнені, напів босі, а за найменший спротив супроти "найвисшого" боса, нагонять з роботи, звідки часто приходиться рахувати тайзи.

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАКОМИМ І ВСЕМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

— ЖЕЛАЄ —

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

Іван Солянич, Властитель Друкарні

Alberta Printing Company

10336 - 96th Street, Edmonton, Alta.

Всім Своїм Покупцям, Приятелям, Знакомим і Всему Українському Народові

— ЖЕЛАЄМО —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

UNION MEAT AND GROCERY

Ю. ЛАЗАРУК і Т. СТЕЧИШИН, Властителі.

10345—96th Street -:- Edmonton, Alberta

Телефон 24014

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

ЖЕЛАЄ

Всім Своїм Клієнтам, Приятелям, Знакомим і Всему Українському Народови

С. Головач

Expert Dyeing and Cleaning

LIMITED

10056 - 105th Street, Edmonton, Alta

Телефон 25252

Друкарня Івана Солянича

ВИКОНУЄ ВСЯКІ ДРУКАРСЬКІ РОБОТИ ДУЖЕ СТАРАННО І ПО УМІРКОВАНИХ ЦІНАХ.

У всіх друкарських справах удавайтеся до нас.

Товариства, Секретарі Шкільні та Муніціпальні, Місцеві Управи і Бизнесмени повинні удаватися зі всякими роботами до друкарні Івана Солянича, де дістануть добру роботу та скору услугу.

СПРОБА ПЕРЕКОНАЄ ВАС

Alberta Printing Co.

10336 - 96th Street, Edmonton, Alta.

Фармерське Віче в Ендрю

(Докінчення зі сторони 1-ої)

своїх мастків. Він також сказав, що правительство Алберти хоче поробити деякі поправки в "Дебт Аджостменті", які будуть більш корисними для фармерів. Що до муніціпальних та шкільних податків п. Лимбурн заявив, що оба департменти стараються виробити пляни, як би найкраще поступити, аби недопустити до продажі земель за податки.

Дост. Лимбурн заявив, що ціни фармерських продуктів повинні бути більше зрівноважені з продуктами фабричними. Говорив також, що провінціональне правительство робить всякі можливі заходи вплинути на домініяльний уряд, щоби в Канаді змінити грошеву систему.

Третим бесідником був домініяльний посол п. Лучкович. Він широко говорив про економічну депресію, пояснюючи, що грошеві магнати довели до великої европейської війни, яка в додатку до винищення країв і жертв в людях довела всі краї до економічної руїни. Найбільший кредитор — Злучені Держави, сказав посол Лучкович, обложив краї воєнними довгами, яких вони не встані поплатити й через се маємо нині великі податки. Він наводив, що всі краї нині зброяться та що Европа нині більшість грошей пакує на озброєння. Система нинішна, говорив посол, є перестаріла і людство мусить стреміти до зміни її. Посол Лучкович спинився довше над грошевим питанням, над інфляцією канадійського доляра, та розказав, як тяжко приходиться в домініяльнім парляменті фармерським і робітничим послам зводити боротьбу з теперішним правительством п. Беннета, який заступаючи інтереси богатої кляси, не хоче перевести жадної зміни в корисць Заходу. Він остро пятнував панування грошевих магнатів та канадійських банків, які неднихлянись на зубожіння краю все більше і більше згортають золото в темні пивниці, спиняючи їх циркуляцію, що спричиняє в краю великий застій. Бесідник порівняв нинішних грошолюбів з колишнім Мідасом, що лише вірив в золото, який своїм дотиком переміновав все в золото і остаточно коло золота згинув.

Між иншим посол Лучкович пояснив, як він і прочі фармерські посли в Оттаві домагалися від уряду бонусу на пшеницю, та як посли зі східних провінцій се домагання поборювали, аргументуючи, що коли уряд ухвалить бонус для західних фармерів, то вони будуть також домагатися, аби уряд дав східним садівникам бонус на овочах та на барабоях. Тому, що східних послів в парляменті є більше чим з заходу і тому що вони є з тої самої партії що й п. Беннет, вони перемогли.

П-н Лучкович говорячи про інфляцію, подав за взірець Австралію, яка на інфляції богато скористала, та що там фармері дістають нині за свою пшеницю разом з бонусом около 80 центів за бушель.

Він перед закінченням своєї промови взивав присутних, щоби вони розуміли, що коли будуть добре зорганізовані, коли не будуть розбивати своїх сил, то прийде час, що в домініяльнім парляменті фармері і робітники здобудуть силу і зможуть завести такі порядки, які забезпечувалиб добробут всему народові, а не горстці богачів, як се діється нині.

Резолюції масового віча в Андрю
Резолюція ч. 1.

Позаяк низькі ціни на всіх фармерських продуктах спричинили фінансовий крах для фармерів Західної Канади, ми фармері, виборчого округа Вегревил взиваємо федеральний уряд зарядити, що слідує:

1) Сейчасове відступлення від золотого стандарду і інфляції грошей, щоб привернути долярови наново купчу силу до того самого рівня, як се було в роках 1925-1929, в тій цілі, щоб фармері і населення Західних Провінцій могли діставати достаточну винагороду з продажі своїх продуктів на сплачення своїх довгів і на життя.

2) Зреформувати грошеву і банкову систему в цілі виконання повищих жадань, та зрівноважити ціни товарів з податками і довгами.

3) Щоб на случай відкинення федеральним урядом повищих жадань, провінціональний уряд проголосив мораторію на всі довги і повзяв драстичні кроки в цілі звернення уваги федерального уряду на банкроцтво перед яким стоїть Західна Канада.

Резолюція ч. 2.

Позаяк властителям фармів сеї провінції грозить утрата їх фармів за довги і такси і позаяк фармері не є в стані купити одягів собі й дітям, ми фармері сего дистрікту взиваємо провінціональний уряд:

1) Розглянути видатки кождого департменту в цілі усунення неконечної служби і видатків.

2) Щоб всі тарифи і платні були зредуковані до пропорціонального зрівноваження з фармерськими приходами.

3) Щоби часть заощаджених тим способом грошей послужила на зредуковання таксів повертаючі ті гроші в виді грантів школам і муніціпалам.

ПРОДАЖ ФАРМІВ ЗА ТАКСИ В ОКОЛИЦІ МОНДЕР

Читаємо в едмонтонськім "Джорнал"-і з 19. грудня, що Муніціпал "ПАЙНС", ч. 516, оголосив продаж більш чим 75 фармів за залеглі такси, яка має лабся відбути в канцелярії муніціпального секретаря, 31. грудня.

Продаж сю проголошено згідно з вимогами т. зв. "Текс Рековер Ект", який вимагає формального проголошення продажі земель за залеглі такси.

"Голодовий" Похід

(Докінчення зі сторони 1-ої)

Друга Спроба Демонстрації Покінчилася Арештами

Коли провідники походу у вівторок вечером заповідали, що вони таки за програму не дають і слідуючого дня, в середу 21-го грудня вони мусять пробити дорогу до парляменту в суперечи заборони уряду і поліційної облави, то другий акт для демонстрантів закінчився фатальніше чим перший.

В середу рано поліція прибула до ТУРФДому і заарештувала 23 людей, яких уважано за провідників походу. Між арештованими находимо в списі такі українські імена: Петро Кифорук, Антон Новаковський, Петро Касіян, Антон Войтишин, Іван Виколик, Мих. Гайдук, Я. Середа і Мих. Котик. Прочі імена скорше більше до норвежських.

Признали Свою Невдачу

Коли в середу по полудні почали на ринку збиратися люде так очевидці як і останки демонстрантів, провідники Канадійської Робітничої Оборончої Ліги, видали заяву, що плянований протестаційний мітінг відкликаний. Причини відкликання не подано, але видно провідники походу добачили, що завелися в своїх сподіванках, бо замість сподіваних кільканацять тисяч участників походу, в нім взяло участь не більше чим 2,000, з чого вже по невдалій демонстрації у вівторок, богато людей розїхалися домів і в середу лишився фронт значно ослаблений.

Брак місця в нашій часописи не дозволяє нам подати читачам обширніщого опису того походу.

Нема в нас вже й часу перед замкненням газети, зреферувати від себе про сей похід заміток. Вернемо до сеї справи в слідуючім числі.

Не можемо збути мовчанкою одної завваги, що подавляючою більшістю участників походу були українці, люде, що навіть подекуди далекі від большевицьких симпатій, а прибули сюди в добрій вірі, що їм вдасться предложити своє тяжке положення міродайним чинникам, не вглублюючись в те, що під сим походом укривається політичний "трик" людей, які сидять собі вигідно на теплих позиціях і яких голови за далеко від Едмонтону щоб попали під поліцейські палки.

Сей, сумної слави похід, є доказом, що комусь на тім дуже залежить, щоби нашому народови, якого найбільша часть се фармері й робітники, пригвоздити пятно розбійників і законоломів, яких державним розпорядженням одного гарного дня можна на підставі таких чинів позбавити права горожанства, й післати звідки прийшли.

Уважно дітоньки, з сірниками, уважно!...

Заява Уряду Алберти Дотично Розпорядження Проти Походу

Премієр Бравнлі, який повернув з Вінніпегу у вівторок, заявив в послідній хвилі, що свого розпорядження відносно заборони походу на парлямент не відтягне заявляючи, що слідує:

"Треба тямити, що паради були все дозволені в сім місті і в подекуди инде в оправданих обставинах. Нині в провінції дуже екстремістичний комуністичний елемент, якого стремління, без сумніву є руїнуючі тяжкий, колиб мав нагоду, час від часу продовжувавби в місті збирати екстремістичні невдоволені елементи зі всіх частей, що зовсім певно в будучині малоб серіозні наслідки.

"Нещасливо склалось так, що фармері прибули з добрими інтенціями, які, як довідуємося з їх висказів, не вспіли як слід зрозуміти дійсної цілі паради й які прийшли дізнатися, чи можливо їм зберегти їх дім і забезпечити життя. Їх проблема є як раз та сама, яку ми стараємося розвязати, та до якої то розвязки маємо певні пляни, які з певністю усунуть те занепокоєння, коли собм дасть свою згоду на сі пляни.

"Я є приготований приняти сих людей з кольоній, чи то кождого поодинноко, чи делегації та переднскутувати з ними справу, і я вже попередно заявляв свою готовість стрітити репрезентаційну делегацію безробітних Едмонтону чи Келгар в кождім часі, однак не мож згодитися на допущення сконцентрованого походу.

"Треба мати на увазі, що організація, яка інспірувала се зібрання, робить домагання, які не мають нічого до діла з провінціональним урядом і неможливо їх виконати, та що виключною цілею ініціяторів походу є поширення їх організаційної роботи частими демонстраціями їх числа.

Домагання Людей

"Домагання сих людей були предложені в їх промовах на зібранню в понеділок на площі міського ринку. Вони заключають ся: безплатна асекурація безробітних, що входить в обсяг домініяльногоу ряду; великих тижневих виплат в готівці фамілійним і не-фамілійним безробітним, що є рішучо не можливим для провінції фінансувати; і цілковитого припинення оподаткования, без чого обслугу уряду, муніципалів і шкіл ніяк не мож продовжувати.

"Я з часта заявляв з публичної платформи, що найтяжшим трудом для провінціонального уряду являється — переконати нарід, що уряд немаючи контролі над банками, не маючи своєї валюти, не може сповнити служби без податків.

"Кождому думаючому горожанинови зрозумілим є, що скрайні домагання КРОЛ-у і Комуністичної партії мусілиб довести до значно високих оподатковань всього населення.

"Сі пропагандисти твердять, що їх домагання можуть бути здійсненими через оподаткування великих інкорпораційних і богатих осіб, але провінція, яка ще є дуже молодою, не має богатих корпорацій, які підлягали б провінціональному оподаткованню, як і не маємо дуже богатих осіб.

"Нещастям в цілій ситуації є занепокоєння сих доброзичливих людей, яких використовує горстка скрайних пропагандистів для поширення своїх цілей інтересів."

Як Стрінули Читачі Появу Часопису

Хоч від появлення першого числа "Фармерського Голосу" і висилки його на наші кольонії минуло заледви тиждень часу, до Видавництва вже в кілька днів по появі часопису почали надходити листи з наших кольоній, в яких люде присилаючи передплату, висказують своє вдоволення з часопису, бажаючи як найкращих успіхів, та обіцяючи свою моральну і матеріяльну піддержку.

Як щиро відносяться до часопису наші фармері, показується та щирість найкраще з того, що хоч скаржуться на своє тяжке положення, додають, що будуть старатися піддержати часопис всіми силами, бо як деякі висловлюються: "... досі фармері вганялися за мастками, за просвіту й організацію не дбали, але тепер переконуються, що найбільшим мастком є освіта, організація і на се гроші мусять знайтися". Не один, що не може заплатити цілорічної передплати, зложує на пів-рік, богато платять на чверть року, але платять. І та їх щирість, те почуття їх обовязку, додає видавцям "Ф. Г." духа і бодрости попрацювати для поширення освіти між нашими фармерами й робітниками, та доложити всіх своїх сил, щоби праця часопису в поширенню ідеї, якій Видавництво піднялося послужити, принесла як найкращі успіхи нашому народови на полі визволення з економічної неволі.

З огляду на малий обем нашого часопису, неможливим для нас помістити всіх листів з признаннями для Видавництва і не є се в нашій засаді переладовувати часопис похвалами. Всеж на сім місці містимо два поніщі листи, як доказ, що в нас брак такого часопису давався відчувати дуже болючо і коли видавці піднялися видавати "Ф. Г.", то здійснили тільки ті душевні бажання широких верств нашого фармерського стану.

ЛИСТ І.

Мондер, Алта.,
17-го грудня, 1932

ШАНОВНА РЕДАКЦІЄ!

Посилаю вам передплату на пів рік за вашу часопис. Я дуже вдоволений з вашої часописи, коли перечитав ваше перше число, котре купив вчера в Книгарні. Щаслива година була, коли у вас зродилася думка таку часопис видавати, бо фармерам такої часописи вже давно потрібно, а що не мали, то самі тому винні, бо як були ліпші часи, то політикою не інтересувалися, хотяй і тепер є ще дочекать таких, переважно межи нашими людьми, що за мало інтересуються собою, а є і такі, що ще вірять в "серп і молот". Через то ми маємо нараз сформовану свою незалежну фармерську організацію, яка є більше характеру льокального. Пізніше дістанете допис, в котрім буде більше пояснення про сю організацію, та чому її зорганізовано.

Нам фармерам треба часописи, яка писалаб про фармерські справи, часописи економічно-політичної, щоби не нарушувала нічиї релігійні почуття, чи нападала на иншій народности. Фармерам треба більше інтересуватися справами канадійськими.

Желаю вам доброго успіху і також желаю вам Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

З поважанням,
Ст. Воронський.

ЛИСТ ІІ.

Іннісфрі, Алта.,
15-го грудня, 1932

ШАНОВНА РЕДАКЦІЄ "Ф. Г."!

Я отримав ваше перше число "Фармерського Голосу" і дуже мені сей часопис подобався. Такої часописи нам треба було вже пару років тому назад, а певно що фармерство булоби сегодня ліпше стояло.

Я ціню ваш часопис дуже високо і дуже вам красно дякую, що ви мене не поминули, а вислали мені перше число. Дуже жалую, що не можу тепер вислати річної передплати лиш засилаю чверть річну, а пізніще вишлю більше, так само буду старатися приєднати як найбільше передплатників.

Залучаю 25 центів як чверть річну передплату і прошу висилати мені ваш часопис точно.

З поважанням,
М. Н. Филип.

ДРІБНІ ВІСТИ З АЛБЕРТИ

Збільшення продукції вугля

В наслідок зимніщої погоди, албертійські копальні вугля збільшили свою продукцію. Копальні в Дромгеллер вислали богато вугля до Саскачевану і Манітоби, а копальні в Кровз Нест Пес експортували богато вугля в західні стейти Америки.

Упадок Пулу Живого Скота

Албертійський пул живого скота збанкротував, лишаючи по собі близько 30,000 дол. довгу, а чого завинив провінції 15,445 дол. До сего банкроцтва причинився французький банк, якого філія з Ст. Пол, Алберта, недавно заскаржила пул за довг і виграла проти пулу джоджмент. Витискають банки не тільки душу з фармерів, але й фармерських кооператив!

Економізують на школі

Щоби завести дальшу економію, коштом якої малобся заплатити довжні зобовязання "Вол Стрітови", (столиця американських грошожерів)' місто Келгари задумує з Новим Роком заперти дві школи, торговельну і технічну, на чім заощадять 86,000 долярів.

ПОМОЖІТЬ ЗДОБУТИ ДЛЯ "ФАРМЕРСЬКОГО ГОЛОСУ" 2,000 ПЕРЕДПЛАТНИКІВ В МІСЯЦІ СІЧНІ!

Заінтересовання, яке викликала поява "Фармерського Голосу" так серед фармерів на провінції, як і серед робітників в Едмонтоні, є найкращим доказом, що потреба такого часопису давалася в нас відчувати вже давнійше і коли його поява не опізнилася, то ніяк не наступила за скоро. Свідчать про се надпливаючі в Редакцію кождого дня листи від людей з ріжних фармерських кольоній, а також много особистих висказів людей, з якими маємо нагоду стрічатися.

Чи Втримається "Фармерський Голос"?

Богато людей, що платять за часопис, заявляючи своє повне вдоволення з него, просять нас посилати їм потроха газет для поширення між сусідами і знакомими, бо вірять, що чимбільше буде часопис мати передплатників, тим краще він буде міг сповняти своє завдання, тимскорше наступить серед фармерського стану зрозуміння їх інтересів, тим краще в них поведеться праця організаційна. Се люде, що розуміють, що вдержання газети залежить від них самих, бо тільки їх інтересам служить. Та деякі беручи на увагу теперішні тяжкі часи, несміло питають, чи зможемо "перетягнути" сю кризу, чи не заломимося наслідком лихих часів. І сі питання зовсім слушні, а факт, що люде, які ті питання ставлять, за часопис платять, свідчить, що вони до справи ставляться щиро і радіб бачити істнування часопису забезпеченим. Тому ми дуже радо і з приємністю можемо заявити, як видається часопис.

До видавання "Фармерського Голосу" піднялося на початку двох осіб — Іван Солянич і Т. Томашевський. Друкарня, в якій набирається й друкується "Ф. Г." виплачена і без довгу і тому часопис довгами не обтяжений, значиться, передплата, яка вплинатиме, буде обернена виключно на вдержання часопису, тобто на заплачення тих видатків, які получені з його видаванням, як оплата за папір, електричну силу, почту, та в міру спромоги на мале винагородження за друковання й редагування газети. Розуміється, що беручи на увагу тяжкі часи, ні один, ні другий робітник при газеті не сподіються і не числять ні на зиски з газети, ні на великі платні.

НАШ БУДЖЕТ В ЦИФРАХ

Приступаючи до видавання часопису, ми обчислили, що при такім економічнім провадженню Видавництва, яке в нас зовсім можливе, видавання часопису — 26 чисел на рік коштуватиме 1,440 долярів. Значить, на забезпечення часопису на рік треба 1,440 передплатників, які зложилиб цілорічну передплату. При ширій кооперації людей доброї волі, таке число можнаб осягнути протягом одного місяця і часопис відразу забезпечений на цілий рік. Та часи загальної кризи не всім людям дозволяють розставатися з доляром. Ті доляри в кождого пересічного фармера такі дорогі і так їх мало, що нераз йому голова сине де їх взяти і котрі найконечніщі діри ними затикати. Тому ми вповні здаємо собі справу з того, що не кождий чоловік, хоч якби хотів за часопис заплатити, не годен її зложити з гори на цілий рік. За те вже лекше чоловікови дати 50ц. на пів-рік, або 25ц. на чверть року.

ГАЗЕТА ВДЕРЖИТЬСЯ КООПЕРАЦІЄЮ ЧИТАЧІВ З ВИДАВНИЦТВОМ

Самі видавці не міліонери і закладового капіталу в часопис вложити не можуть, щоби гарантувати видавництво на рік, без вимагання передплати. Нашим закладовим капіталом, се наша праця, яку ми рішилися давати видавництву і та праця й добра воля зі сторони видавців з одної сторони, а матеріяльна і моральна поміч читачів — тобто повна кооперація читачів з видавництвом, се найкраща запорука істновання часопису і його успіху. Ми опираємо істновання часопису виключно на передплаті і коли кождий, що вже за часопис заплатив, постарається поагітувати за ним і зібрати кілька передплат, коли ті, що ще не зложили передплати, по перечитанню сего відклику, вишлють свою передплату сейчас і також постараються о кількох нових передплатників, чи то на цілий рік, чи на пів-рік, чи на чверть року, ми вповні можемо запевнити Вас, що "Фармерський Голос" втримається!

При Вашій помочі і скорім пересланню передплати, часопис, не то що втримається, але можна буде змінити на тижневик або побільшити, бо всяка надвижка, яка перевисшить потрібну суму на покриття удержання часопису, буде обернена або на замінення часопису в тижневик, або побільшення.

ВЛОЖІТЬ НА СЕБЕ ОБОВЯЗОК

Видавці вже започаткували часопис, вложили на себе тяжкий і відвічальний обовязок видавати часопис, якого потребу всі відчували, а ВИ, ШАНОВНІ ЧИТАЧІ-ПРИХИЛЬНИКИ, вложіть на себе обовязок придбати Видавництву протягом найблищого часу

КІЛЬКА ТИСЯЧ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Нехай місяць січень буде місяцем приєднання передплатників для "Фармерського Голосу"

ВСІ ВРАЗ! ВСІ ЯК ОДИН ДО ПРАЦІ ЗА ПРИЄДНУВАННЯМ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Число лайсенсів зменшується

Число автомобілевих лайсенсів в Алберті закуплених в 1932 році виносить 85,665 тобто близько вісім процент менше чим в попередному році, яке виносило 93,816. Побачимо, як то число ще скорчиться в 1933 році.

Пшениці більше; грошей менше

Хоч Алберта в сім році випродукувала більше пшениці чим минулого року, то в грошах за збіжжа дістала десять міліонів долярів менше. В 1931 році сума сягала $97,259,600, в сім році $87,329,000.

Картка Замовлення

Висилаючи передплату на "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" виповніть сю картку і вашліть до Адміністрації

THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street Edmonton, Alberta.

Посилаю ...., як передплату на "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" на .... рік, (пів-рік), (чверть року). Часопис прошу висилати на адресу:

Імя і назвиско ....

Почта ...., Провінція ....

З НАГОДИ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

Всім Нашим Покупцям, Клієнтам, Приятелям, Знайомим і Всему Українському Народові
ЖЕЛАЄМО
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ROSS PLUMBING & HEATING CO.
Phone 26721 — Н. Сенчишський, Властитель
10322—96th Street -:- Edmonton, Alberta

Своїм Гостям, Приятелям і Знайомим та Всім Українцям Желаєм
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
PURITAN CAFE
ПЕРШОРЯДНИЙ РЕСТОРАН
Н. Ніколсон, Властитель
10367-69—97th Street -:- Edmonton, Alberta
Телефон 22991

НОВИЙ ПРЕМІЄР ДЛЯ АЛБЕРТИ

Торонтонська депеша з четверга, 22 с. м. подає за депешою з Оттави до часопису "Мейл енд Емпайр", що в Оттаві з Новим Роком мабуть проголосити персонал, що входитиме в склад нової Тарифової Комісії, в якій то персонал є запропонований також албертійський премієр Бравнлі.

Поголоски про назначення премієра Алберти на згадану позицію кружать в політичних кругах вже від кількох місяців. Премієр Бравнлі до сего часу ще не заявив позитивно, чи він згодиться приняти пропозицію Оттави, але й не заявив, що не прийме. Справа з тим новим постом є обвита покищо великою тайною, але чим близще до остаточного затвердження персоналу згаданої комісії, тим більш уперто кружать поголоски, що приняття п. Бравнлім того посту не є виключене, та що в албертійськім уряді можуть наступити переміни. По уступленню п. Бравнлія премієрський пост мабуть заняти президент Злучених Фармерів Алберти, п. Р. Гардінер, теперішний посол і провідник фармерської групи в домініяльнім уряді.

Згадана депеша з Оттави подає, що урядові кола в Оттаві мають запевнення від п. Бравнлія, що він згодився ввійти в склад персоналу згаданої комісії, та що своє рішення проголосить публично на надходячій конвенції Ю. Ф. А., яка має відбутися в другій половині січня в Келгарах.

Непереставіла Сатира

ДУРІЙКА XX ВІКУ

Приблизно 120 білйонів золотом буде домагатися Антанта від Німеччини, - як заплату за програну війну.

Колиб була програла Антанта, домагалася би Німеччина такої заплати. Для того вони воювали і тим чоловік і живе, що обдирає один другого під гаслом обопільної користи. Се стара казка. Старша навіть за те золото, котре тепер один у другого вириває.

Ся казка переживе нас і внуків та наших правнуків: поки житимуть на землі двоногі скоти — доти вони будуть між собою жертися, намагаючись відібрати в другого як найбільше чогось такого, що має в обох таку чи сяку вартість.

Золото... Ха-ха-ха! Чи давно воно стало тим богом, яким його ми бачимо? Чи довго ще воно буде нас причаровувати? Та й що в ньому такого є, що воно закріпостило нас?

Нічого, крім того хиба, що не ржавіє.

Але хай собі буде золото. Перед ним, кілька десятків тисяч літ до нас, наші дикі предки розбивали собі черепи зза якого небудь цапа, кілко тисяч літ пізніше — зза патика сухого, тертям патик до патика можна було добути вогонь... Ще пізніще вибивали один другому зуби за цьвяха...

Потім ставили неприміннною умовою, щоби було дано тільки й тільки то дівчат... (Прошу дівчат не дерти носа вгору з сего приводу: задовго перед вами мав таку саму ціну звичайний цап).

Тепер почали домагатись золота.

Колись мине його царство, як минуло для цапів та дівчат і його місце заступить щось нище, кінський гній, приміром... Його, можливо, не будуть таскати по кишенях, не будуть "балабушок" носити на грудях: будуть ним вигноювати городи на капусту, але він стане також вартістю, як за наші часи золото.

Все можливо для людей, крім того, що вони стануть колись людьми. Се одно для них неможливе. І ні сі сто двацять міліярдів, ні всі заяви про братерство, гуманність, совість і т. д., не перешкодять людям бити один другого.

Тепер, от, сих сто двацять міліярдів. Що вони з себе уявляють? Попробую написати:

120,000,000,000. Вмістилось в одну стрічку.

Антантаж хоче вмістити, чи змістити їх з Німеччини.

Влізуть, то вони влізуть, а ось чи вилізуть?

Сто двацять міліярдів золотом — значить 6 міліярдів золотих штук, кожда з котрих вартує 20 марок.

Досить порядна купка золота.

Візьмім одну штуку окремо: кругленька штучка, 25 міліметрів ширини та 2 міліметри товщини. На один кільограм їх треба 120 штук з половиною.

Таких штук мають німці віддати 6 міліярдів, або на вагу 47,703,708 кільограмів.

Та того мало, що повинні віддати. Треба вивезти з Німеччини. Треба вагонів.

Коли в один вагон будуть вантажити по 15 кільограмів, то на все золото треба 3,186 вагонів, котрі колиб їх поставити один за другим займалиб залізницю протягом 25 і пів кільометрів. Весь шлях від Винниці до Жмеринки.

Сими вагонами можна за два рази свобідно перевезти усіх полонених з Німеччини в Росію і всіх німців, що сидять в Росії — до Німеччини. За два тільки рази.

Колиб хто небудь почав складати сих 6 міліярдів штук одна на другу, то він мавби стовпчик в 120 кільометрів висоти, а як би клав їх в ряд, то 5 раз оперезавби землю в її найширшому місці.

Той касієр, котрому довелось би перечислити усю сю купу золотих штук, колиб він справно працював що дня по 8 годин, кождої секунди відкидаючи по одній штуці, — повинен би жити на світі 570 літ і кілька день.

Ще можна богато прикладів підібрати, щоби уявити собі сю кількість золота, та вже досить і сего. Прийде через кілька (може навіть дуже скоро) десятків літ пора, що се саме золото в англійців будуть виривати французи, в американців японці. Людство не може спокійно жити, та щось корисного робити. Йому треба крови свого сусіда і так, чи інакше, а кров будуть щадити зовсім без користи.

Порахувати лише, кільки то під сю війну витрачено тогож самого золота чорти зна на що? На патрони та кулі, а потім намагаються з побитих здерти ті втрати, прикриваючись тим, що треба відбудувати зруйноване. А чиж відбудують? Не кажучи вже про те, що убитих не воскресять, калікам ніг та рук не подоточують, а навіть зруйнованих осель не відбудують.

Колиж підчислити усю ту силу, котру потратили на вбивство кількох міліонів собі подібних, то й волос дуба стане.

Тою силою можнаб було усю землю перевернути і видобути з неї те золото, за яким так гоняться, без убивання людей.

Та ні! В одній руці у сучасного чоловіка прапор знання, а в другій ніж. Що знання зробить — те ніж поріже, понівечить, а потім... знов ріже.

XX вік.

Вік такої дурійки, яка була кілька тисяч літ до нас.

Чи се життя? Може чоловік для того й живе тільки, щоби чоловіка час від часу убити?

Так оцінив золото один наш европейський публіцист "Синежупанець" ще в 1920 році.

ЩАДІТЬ

На Beatty-го Машинах до Прання

BEATTY BROS. Limited ВИРОБЛЯЮТЬ НАЙТАНШІ "СТАНДАРД ВОШЕР" ПРОДАВАНІ В КАНАДІ. Се є одна з наших регулярних машин — не є небезпечною або тяжкою до оперовання.

Купіть Бітого машину до прання і ЩАДІТЬ гроші. Порівняйте Бітого ціни з машинами і переконайтеся. Вони майже в половині танші, чим такої самої якости машини спроваджувані. Купуючи Бітого машину, ви щадите на обслузі, позаяк ми маємо філію фабрики в сім місті, як також в других 75 містах від побережа до побережа. Даємо услугу коли вам потрібно. Щадіть на біллю. Богато з гірших машин нищать білля. Купуйте машину Бітого і ЩАДІТЬ.

ОПИС:
"Стандард Ловел" цілометалевої ванні до шарування.
Спеціальне Бітого воротило з жовтого алюмінуму.
Зуніформований порцеляновий "дуко" викінчення цебер.
Високого ступня самозбірливий механізм безпосереднього тиснення.
Зуніформований електричний мотор пристосований спеціально для пральних машин.

РІЗДВЯНА ПРОДАЖ
починається нині

$69.00 купить Бітого машину до прання — цілком нову і вповні гарантовану. $5.00 поставить Бітого машину у ваш дім, як що ви хочете купити на виплат. Такі низькі ціни є можливі лише завдяки випродуковання сих машин в великій скількости. Ми виробляємо і продаємо найбільше машин до прання, чим всі канадійські фабрики разом. Ви купуєте впрост від нас почерез наші стори. Ви дістаєте ліпші ціни і обслугу купуючи впрост від фабрикантів. Заходіть або потелефонуйте до Бітого стору і довідайтеся кілько можете защадити на Бітого машинах до прання.

Beatty BROS. LIMITED

Машини до Прання Тепер ЗРЕДУКОВАНІ
До Половини Ціни

Дістаньте для матері пральню Бітого на Різдво. Ніщо инше не вдоволить її більше, як машина до прання в хаті. Тепер пора купувати. Ціна найнижча, яку коли в Канаді оферовано на них. Заперестаньте коштуватись з прачками посилаючи до пральнів — закиньте утяжливу працю — відзискайте для матері свобідні години — дістаньте для неї Бітого машину до прання. Телефонуйте зараз.

$69 готівкою купить БІТОГО машину.

НЕ ОМИНІТЬ СЕІ НАГОДИ

$5 ГОТІВКИ ПРИ ЗАКУПНІ—КОЛИ БЕРЕТЕ НА ВИПЛАТ, але ціна дещо вища.

BEATTY WASHER STORE
10319 Jasper Avenue Phone 25660

Нові Українські Рекорди
10 - ЦАЛЕВІ — ПО 65 ЦЕНТІВ

Катерина Гавтюва, сопрано
27323 Там у поли, Роман воли пасе—Нащо мене зачіпаєш
Українська Орхестра Павла Гуменюка зі співом
27324 Чипець проспила—На біду я оженився
Орхестра "Гармонія"
27325 Рідний край Полька—"Пасічник", Полька.
27326 Смерківська Полька—Краска доокола
27327 Полька лутом — Полька ворона
27328 Вальс "Ольга"—Полька мазурка
КОЛЯДИ НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ
Михайло Зазуляк, Барітон
12-цалеві рекорди по $1.25
70000 Бог Предвічний, часть 1.—Бог Предвічний, часть 2.
70001 Согласно заспіваймо—Христос Воскрес
70003 Отче Наш—Вірую
70017—Хто, Хто Николая Любить, ч. 1. і ч. 2.
Український Церковний Хор
10-цалеві рекорди по 65ц.
27195 Вселенна веселися—Ірод Цар
27196—Нова радість стала. — Небо і земля.
Український Хор Бандурист
27199 Добрий Вечір Тобі—На Йорданській Річці
27800 Бог Ся Раждає—Радість Нам Ся Являє
Український Церковний Хор
27298 Вифлеємі Новина, колядка—Возвеселімся всі, кол.
15599 Бог Предвічний—Вселенная Веселися.
Хор ім. Лисенка з Джерси Сіті
27155 Дивная Новина—Херувими Свят і Стань Давиде
12-цалеві Рекорди по $1.25.
70013 Слава в Вишніх і Всячеська—Рождество Христове і Понад Вифлеємом
Українська Орхестра Павла Гуменюка
70011 Вертеп, часть 1.—Вертеп, часть 2.
Теодор Сваєтук, народний Співак
10-цалеві Рекорди по 65 центів.
27246 Нині Адаме—Предвічний Родився
Евген Жуковський, Барітон
27068 Во Вифлеємі—Бог Натуру
27069 Ой там на Йордані. — Щедрий Вечір Нині.
27077 Сійся родися на щастя на здоровля—Пішла мати на границю.
о. К. Кіргтюк, Барітон
27127 Ангел Вопіяше. — Плотію Уснув.

Прегарні Стінні Календарі на Рік 1933
Всі календарі в ріжних народних кольорах, чудесно виконані, прегарна оздоба для кождої української хати.—Величина календарів 16x20 цалів. Дні українських і англійських свят друковані червоними буквами.

Гарна українська дівчина в народнім строю та гарна декорація з вишивання .30
Тарас Шевченко .30
Іван Франко .30
На фармі .30
Парубок з дівчиною коло криниці грає на бандурі .30
Панна коло ставка .30
Розмріяна красавиця коло рож .30
Двоє дітей на молитві .30
Як виглядає, та що приносить користь фармерові .30
Діти в окруженню курчат та індиків на полі .30
Красавиця коло ставу і лебідь .30
Красавиця, що хоче бути подібною до прабабки Еви .30
Красавиця милується з голубом .30
Радість і гордість мами .30
Красавиця коло моря з гітарою в руках .30
На гойдалці .30
Лист від милого в руках двох гарних дівчат .30
Ангел береже дітей .30
Дощик, дощик, капає дрібненький .30
Приємність на прогульці .30
Красавиця з букетом квітів .30
Не тішся ляше, що сотня поляже .30
Туга за милим .30
Місячна ніч .30
Присунься миленький ще близше .30
Дуже симпатична родина .30
Гарна дівчина грає на мандоліні .30
Панна в земськім раю .30
Перша любов .30
Чому Італія сьогодня сильна .30
Погруддя гарної дівчинки з букетом .30
Сучасна жінка перед купанням .30
Діти з квітами на гойдалці .30
Кормлення голубів дітьми .30
Мрія! .30
Танець дітей .30
Лист до милого .30
Дві дівчинки з квітками .30
Мати з дівчинкою в квітках .30
Дівчинка везе дитину на лузі .30
Діти на бальконі з квітками та голубами .30
Красавиця з накидкою на плечах .30
Індики, кури та маленькі качата коло хати .30
Гарна жінка на фармі з чудовим краєвидом .30
Двоє дітей з квітками коло ріки .30
Щастя .30
Красавиця очікує в парку милого .30
Троє дітей на прогульці .30

ЦІНА ОДНОГО КАЛЕНДАРЯ З ПОЧТОВОЮ ПЕРЕСИЛКОЮ 30 ЦЕНТІВ; 4 ЗА ОДИН ДОЛЯР

На бажання висилаємо повний каталог ДАРОМ

Ukrainska Knyharnia
10848—101st Street, -:- Edmonton, Alberta